

Skriftlig begrundelse

Statsministeren oplyste i spørgetiden onsdag den 23. april, at bruttoledigheden reelt kun er på 10.000 personer. Det er, hvis man ser på summen af ledige og aktiverede.

Bjarne Laustsen (S):

Nu har vi haft det regionale, og vi har kigget lidt på, om man kan hjælpe de arbejdsløse. Men så er der jo hele samfundsøkonomien.

Nu talte jeg ikke så meget om, at man vogter nidkært over pengene, man vogter mere nidkært over reglerne, og det var dér, jeg syntes, vi faktisk kunne gøre fælles sag. Vi kunne hjælpe den ledige med at komme i arbejde, og vi kunne undgå, at staten udbetalte penge til passiv forsørgelse, hvis det kunne lykkes at få folk i arbejde. Derfor drejer det sig om at indpasse systemerne, så de passer til de arbejdsløse. Og derfor vil jeg gerne høre, hvilke økonomiske konsekvenser det har, for samtidig med at regeringen siger, at det er meget væsentligt, at folk kommer i arbejde, er der jo kommet 22.000 flere i ledighedsrækkerne.

Uanset hvad statsministeren siger om, at det skyldes, at der er færre i aktivering osv., stiller jeg det her spørgsmål for at få at vide, hvilken betydning det har for samfundet, og om det er ligegyldigt, om folk er i aktivering eller de er arbejdsløse.

Kl. 13.45

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Må jeg først slå fast, at det bestemt ikke er ligegyldigt, om mennesker er i ledighed eller i aktivering.

Jeg tror, dette er en opfølgning af den drøftelse, vi havde sidste onsdag, og der tillod jeg mig bare at gøre opmærksom på, at den tilsyneladende stigning i ledigheden med omkring 20.000 personer altså for halvdelen skyldtes, at mennesker var flyttet fra aktiveringskontoen over på arbejdsløshedskontoen. Vi har simpelt hen indgået en aftale om, at vi sletter dele af aktiveringen, fordi vi ikke synes, den lever op til sit formål. Det tror jeg i øvrigt at vi har været enige om, så der er noget ren statistik i det.

Men det er jo kun for at illustrere, at det ikke var alle 20.000, der dækkede over en – om jeg så må sige – reel stigning i ledigheden. Men aktiveringen tager jo netop sigte på, at mennesker bliver dygtiggjort til at kunne komme ud og få et

job og blive fastholdt på arbejdsmarkedet, og derfor er det selvfølgelig ikke ligegyldigt, om folk er på arbejdsløshedsdagpenge eller i aktivering.

Generelt om de økonomiske konsekvenser kan jeg bare kort sige, at selvfølgelig er det altid bedst for samfundsøkonomien, når det går fremad med beskæftigelsen og nedad med ledigheden. Det, man bare må være indstillet på i samfundsøkonomi, er jo, at nogle gange går det opad, og nogle gange går det lidt nedad, bl.a. afhængigt af de internationale konjunkturer.

Det, vi ser i øjeblikket, er altså, at den internationale økonomi er i slæbe gear, og det har desværre også den virkning på dansk økonomi, at der har været en stigning i ledigheden; men de tal, vi kender indtil nu, giver ikke anledning til at ændre den økonomiske politik, regeringen fører.

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Jeg synes også, det var fint, at statsministeren kom på andre tanker i dag, for jeg synes bestemt heller ikke, det er ligegyldigt, om folk er i aktivering, eller de er på passiv overførselsindkomst. Jeg synes, det er vigtigt, at vi gør noget for at bringe folk tilbage på arbejdsmarkedet.

Derfor er det fint, at statsministeren er på tilbagetog her og siger, at det da er meget vigtigt. Men hvis man så krydrer det lidt med de svar, der er givet tidligere, så bliver der jo også sagt her, at de 12.000 af dem bare skyldes, at det er færre i aktivering.

Men det er jo interessant, hvad det betyder, at de kommer længere væk. Hvad tror statsministeren selv om de 12.000, der nu ikke er i aktivering, i nogen uddannelse eller noget af det, vi talte om tidligere? Tror statsministeren, de har lettere ved at komme i arbejde i stedet for, at de bare går og modtager deres passive overførselsindkomst? Det er jo det, der er interessant.

Så stillede jeg spørgsmålet mere konkret, for selvfølgelig kan der være udsving. Nu har man i 9 år været vant til, at ledigheden faldt måned for måned, og nu skulle der ikke så meget til, inden det ændrede sig. Det er selvfølgelig træls for statsministeren, at der blæser nogle vinde, der går imod de tanker, som han selv har haft, men det er nu engang de barske kendsgerninger.

Derfor er spørgsmålet, hvor lang tid man vil sidde med hænderne i skødet og vente på, at der sker noget, om det er noget, der kan løses udefra, eller om regeringen er nødt til at tage nogle